

dig væk min Mening. Det kan ikke nytte, man siger, at det er ønskeligt at kunne give saa og saa meget, man maa stadig væk komme tilbage til dette: Kan Pengene nu ogsaa skaffes til Veje? Ganske vist siger det ærede Medlem, at det med, at Skatteydernes Indtægter skulde gaa ned, kan man se bort fra, det hører man næsten hvert Aar ved denne Tid, og det har vist ikke mere Betydning nu, end det plejer at have. Jeg er dog overbevist om, at det ærede Medlem vil komme til at opdage, at Indtægterne ogsaa i den By, hvor han kommer fra, er gaaet ned. Det er der saa mange Ting, der tyder paa, at jeg ikke tror det er nødvendigt her særlig at begrunde det. Det ærede Medlem spurgte, om jeg havde læst „Skatteborgeren“ og den Artikel om Hjælp til Selvhjælp, som den højtærede Justitsminister har skrevet. Det har jeg desværre ikke, og jeg kan derfor ikke i Øjeblikket tale med derom. Men jeg mener netop, at Aldersrenteloven er indrettet saaledes, at det er Meningen, det skal være Hjælp til Selvhjælp.

Det ærede Medlem var heller ikke sikker paa, at man ikke med det 65de Aar kunde arbejde noget. Jeg tror i Virkeligheden, at Mænd og Kvinder paa 65 udmærket kan det. Selv om man maaske kan sige, at en Mand paa 65 ikke har fuld Arbejdsevne, er der dog mange, der har en god Del af den i Behold. Embedsmændene skal jo ogsaa blive ved, til de er 70. De kan ganske vist gaa noget tidligere og endda faa Pension. Men man taler jo ogsaa ofte om, naar en Mand gaar af med det 70de Aar, at det er urigtigt, fordi han godt kunde fortsætte betydeligt længere.

Endelig siger det ærede Medlem, at man taler altid fra den Side, jeg tilhører, om, hvor Pengene skal komme fra, men den Smule, de 3 Millioner, er ikke noget at tale om, der vil senere komme Forslag, der anviser Midler til at spare dem. Vi hører stadig om, at der skal komme Forslag om Besparelser, og jeg kan jo nok tænke mig, hvad det ærede Medlem sigter til, men da han ikke har omtalt det, skal jeg heller ikke omtale det. Det ærede Medlem ved dog sikkert, at der i Øjeblikket ikke er større Sandsynlighed for, at disse 3 Mill. Kr. vil blive sparet. Det var derfor ønskeligt, om man kunde faa at vide en anden Maade, hvorpaa Pengene kunde indvindes. I Øjeblikket kan man vist ikke regne med de 3 Mill. Kr., og de 3 Millioner kan jo for øvrigt, hvis Lovforslaget gennemføres, blive til mere. Mit Parti vil, som sagt, gerne være med til at arbejde paa, om der kan opnaas

en Forstaaelse, men kun indenfor de Rammer, som Loven af 1922 giver Anvisning paa.

Veistrup: Man har jo fra alle Sider — det gælder baade det ærede Medlem, der sidst talte (J. Chr. Møller), og det ærede Medlem, som talte for Venstre (Bækgaard) — erklæret sig villig til at arbejde med paa en heldig Løsning af de Forslag, der foreligger for os om Ændringer i Aldersrenteloven, og der er vel derfor ikke Grund til at komme meget ind paa Enkeltheder eller paa de Udtalelser, som er fremsat af ærede Medlemmer, saa meget mindre som det ikke er mange Ting, der er indvendt, i hvert Fald mod de Udtalelser, jeg har fremsat; og de Ting, man har fremført mod mig, synes jeg ikke indeholdt saa forfærdelig meget nyt eller opsigtsvækkende.

Jeg tror det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) misforstod mig, da jeg talte om, at Forholdet mellem Aldersrentenydere og alderdomsunderstøttede havde udviklet sig derhen, at Undtagelserne faktisk var blevet Regelen. Min Opfattelse var nemlig denne, at medens det jo skulde være Regelen, at Aldersrentenyderne skulde kunne eksistere i Kraft af Aldersrenten, saa var dette i Virkeligheden blevet Undtagelsen. Det var altsaa i Virkeligheden ikke Forholdet Alderdomsunderstøttelsesloven og Aldersrenteloven imellem, som jeg omtalte. Men selv om vi tog dette Forhold med, tror jeg dog, at Undtagelserne ogsaa i denne Henseende vilde være fremherskende. Jeg tror, det stiller sig saaledes, at hvor der var et forstaaende Sogneraad, har Aldersrenten betydet en Nedsættelse i Forhold til den Sum, de gamle i hvert Fald i de senere Aar fik i Henhold til Alderdomsunderstøttelsesloven. Der har ganske vist været Sogneraad, som ikke har ydet en tilstrækkelig Alderdomsunderstøttelse, men der, hvor Sogneraadet har ydet en tilstrækkelig Alderdomsunderstøttelse, maatte Aldersrenteloven nødvendigvis betyde en Nedsættelse af de Beløb, der blev ydet. Og jeg er i hvert Fald ganske klar over, at de gamle ikke i Kraft af den nugældende Aldersrentelovs Takster med Tryghed kan se Fremtiden i Møde.

Jeg hørte nok, at det ærede Medlem ret stærkt gjorde opmærksom paa det Præfald, der skulde være indtruffet, og dette var ogsaa den ærede sidste Taler inde paa. Jeg vil gerne heroverfor sige, at Aldersrentesatserne har aldrig været tilstrækkelige, rent bortset fra, hvordan Kronkursen og dermed Prisniveauet er i Øjeblikket, men for øvrigt er jo det Præfald, som man taler